

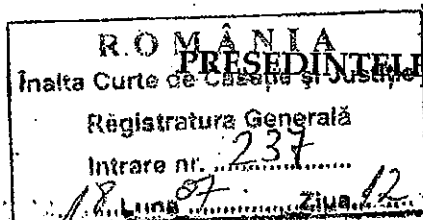
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI
JUSTIȚIE
SECȚIA JUDICIARĂ – SERVICIUL JUDICIAR CIVIL

Nr. 81/C/639/III-5/2018

din 12 iulie 2018

Doamnei

Judecător Iulia Cristina TARCEA

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Stimată doamnă președinte,

Vă înaintăm alăturat recursul în interesul legii declarat în conformitate cu prevederile art. 514 din Codul de procedură civilă, referitor la problema de drept vizând „Interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 56 alin. (1) lit. d), art.83 alin. (1) și art. 86 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, modificată și completată raportate la dispozițiile art. 39 din Legea nr. 77/1994 privind participarea salariaților, membrilor consiliului de administrație și/sau managerilor la cumpărarea de acțiuni emise de societățile comerciale care se privatizează, modificată și completată (în prezent abrogată) și art. 18, art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, modificată și completată, în ceea ce privește dizolvarea pe cale judecătorească, pentru insolvabilitate, a asociațiilor de tip P.A.S. care au fost înființate în temeiul Legii nr.77/1994 și al art.16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, după caz”.

În temeiul dispozițiilor art. 515 Cod procedură civilă, se anexează prezentului recurs în interesul legii, pentru exemplificare, copiile hotărârilor judecătorești menționate în conținutul acestuia.

Anexa I

1. Sentința civilă nr. 5088 din 19 mai 2008 pronunțată de Judecătoria Brașov în dosarul nr. 807/197/2008, definitivă prin neapelare;
2. Sentința nr. 1 din 25 martie 2008 pronunțată de Judecătoria Mizil în dosarul nr. 1929/257/2007, irevocabilă;
3. Sentința civilă nr. 2612 din 18 iunie 2009 pronunțată de Judecătoria Zalău în dosarul nr. 2207/337/2009, definitivă prin neapelare;
4. Sentința civilă nr. 59/C din 1 septembrie 2008 pronunțată de Judecătoria Vaslui în dosarul nr. 3401/333/2008, definitivă prin decizia civilă nr. 396/R din 4 martie 2009 pronunțată de Tribunalul Vaslui, Secția civilă;
5. Sentința civilă nr. 2/C din 9 ianuarie 2008 pronunțată de Judecătoria Bârlad în dosarul nr. 4158/189/2008, definitivă prin decizia civilă nr. 675/R din 28 aprilie 2009 pronunțată de Tribunalul Vaslui, Secția civilă;
6. Sentința civilă nr. 3335 din 27 noiembrie 2008 pronunțată de Judecătoria Slobozia în dosarul nr. 3406/312/2008, definitivă prin neapelare;
7. Sentința civilă nr. 364 din 7 februarie 2008 pronunțată de Judecătoria Slobozia în dosarul nr. 4/312/2008, definitivă prin neapelare;

Anexa II

1. Încheierea civilă nr. 9870 din 7 septembrie 2016 pronunțată de Judecătoria Timișoara în dosarul nr. 15984/325/2016, definitivă prin decizia civilă nr. 66 din 18 ianuarie 2017 pronunțată de Tribunalul Timiș, Secția I Civilă;
2. Sentința civilă nr. 886 din 9 noiembrie 2016 pronunțată de Judecătoria Strehaia în dosarul nr. 1394/313/2016, definitivă prin decizia civilă nr. 316/A din 4 aprilie 2017 pronunțată de Tribunalul Mehedinți, Secția I Civilă;

Cu stimă,

PROCUROR SEF SECTIE

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI
JUSTIȚIE
CABINET PROCUROR GENERAL

Nr.81/C/639/III-5/2018

12.07.2018

Către,

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În conformitate cu prevederile art. 514 din Codul de procedură civilă,
formulez prezentul

RECURS ÎN INTERESUL LEGII

În practica judiciară s-a constatat că nu există un punct de vedere unitar cu
privire la următoarele probleme de drept:

*„Interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 56 alin. (1) lit. d), art.83 alin.
(1) și art. 86 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și
fundații, modificată și completată raportate la dispozițiile art. 39 din Legea nr.
77/1994 privind participarea salariaților, membrilor consiliului de administrație
și/sau managerilor la cumpărarea de acțiuni emise de societățile comerciale care
se privatizează, modificată și completată (în prezent abrogată) și art. 18, art. 23
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea
societăților comerciale, modificată și completată, în ceea ce privește dizolvarea*

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI
JUSTIȚIE

CABINET PROCUROR GENERAL

pe cale judecătorească, pentru insolabilitate, a asociațiilor de tip P.A.S. care au fost înființate în temeiul Legii nr.77/1994 și al art.16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, după caz”.

În cadrul acțiunilor formulate de creditorii ai asociațiilor de tip PAS, pentru dizolvarea, pe cale judecătorească a acestor asociații, pentru motivul insolabilității, instanțele de judecată au adoptat soluții diferite, după cum urmează:

1. Într-o primă orientare a practicii, s-a considerat că dispozițiile art. 56 alin.(1) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, sunt aplicabile cu titlu de drept comun și asociațiilor de tip PAS înființate în temeiul Legii nr. 77/1994 sau, după caz, al Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 88/1999, astfel încât și aceste asociații pot fi dizolvate prin hotărâre judecătorească, la cererea oricărei persoane interesate în situația când au devenit insolabile. (Anexa I.)

2. Într-o a doua orientare a practicii, s-a considerat dimpotrivă, că, deși Ordonanța de Guvern nr. 26/2000 reprezintă dreptul comun în materia constituirii, organizării, funcționării, dizolvării și radierii asociațiilor și fundațiilor, în ceea ce privește dizolvarea asociațiilor de tip PAS există reglementări speciale, care se aplică cu prioritate, conform principiului *specialia generalibus derogant*, astfel încât creditorii acestora nu pot cere dizolvarea asociației pe cale judecătorească, pentru motivul insolabilității acesteia.

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI
JUSTIȚIE

CABINET PROCUROR GENERAL

Astfel, potrivit art. 39 din Legea nr.77/1994 (în prezent abrogată) asociația se putea dizolva în următoarele cazuri:

a) când scopul pentru care a fost constituită a fost realizat prin plata tuturor datoriilor și distribuirea tuturor acțiunilor către membrii asociației.

În acest caz, la propunerea consiliului de administrație, adunarea generală poate hotărî dizolvarea asociației;

b) când numărul membrilor săi devine mai mic de 1/4 din numărul membrilor de la data constituirii.

În acest caz, adunarea generală va putea hotărî dizolvarea asociației numai după ce a stabilit, cu Fondul Proprietății de Stat și cu ceilalți creditori, modalitățile de stingere a datoriilor față de aceștia.

Legea nr. 77/1994 a fost abrogată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, care în art. 23 prevede că:
"Asociația se dizolvă în următoarele cazuri:

a) când scopul pentru care a fost constituită a fost realizat, toate datoriile contractate au fost plătite, iar acțiunile au fost distribuite membrilor asociației;

b) când numărul membrilor săi scade sub 20. În acest caz, adunarea generală a asociației va putea hotărî dizolvarea asociației numai după ce a stabilit, împreună cu Fondul Proprietății de Stat și cu ceilalți creditori, modalitățile de stingere a datoriilor, după caz."

Prin urmare, dat fiind specificul acestor asociații, legea a prevăzut, în mod expres, cazurile în care se pot dizolva, nefiind prin urmare aplicabile prevederile din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000, dreptul comun în materie.

Aceste asociații prezintă particularități față de cele obișnuite, în sensul că obiectul lor de activitate are valențe lucrative, iar asociații urmăresc să

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI
JUSTIȚIE
CABINET PROCUROR GENERAL

dobândească acțiuni ale unor societăți comerciale. De aceea, legea prevede cazuri speciale de dizolvare.

Totodată, s-a arătat că, față de prevederile art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, numai procedura de constituire și lichidare a unei astfel de asociații va fi guvernată de prevederile Ordonanței Guvernului nr. 26/2000, nu și cea a dizolvării, unde există prevederi speciale.

În plus, dispozițiile art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 nu constituie prevederi legale contrare celor cuprinse în Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 care să poată fi considerate abrogate implicit în temeiul art. 86 al acestui din urmă act normativ, întrucât doar prevederile referitoare la constituire și lichidare din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 sunt aplicabile unei asemenea asociații, nu și cele referitoare la dizolvare. Dizolvarea rămâne guvernată de art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997.

Raporturile dintre reglementarea generală în materie, reprezentată în trecut de Legea nr. 21/1924 și, în prezent, de Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 și reglementarea specială cuprinsă în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 sunt expuse în art. 18 din această din urmă ordonanță, text potrivit căruia, procedura de constituire și lichidare a unei asociații, structura acesteia, drepturile și obligațiile membrilor săi sunt cele prevăzute în Legea nr. 21/1924 (în prezent Ordonanța Guvernului nr. 26/2000). *(Anexa II)*

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI
JUSTIȚIE

CABINET PROCUROR GENERAL

Apreciez ca fiind în acord cu litera și spiritul legii prima orientare a jurisprudenței, pentru următoarele considerente:

§.1. Încă de la începutul procesului de privatizare, prin dispozițiile Legii nr. 58/1991 - *Legea privatizării societăților comerciale*¹, au fost stabilite două regimuri distincte: cel de aplicare generală care impunea cumpărătorilor plata integrală, de îndată, a prețului acțiunilor și regimul derogator, privilegiat, instituit în favoarea anumitor categorii de dobânditori, care permitea plata în rate eșalonate, pe un interval de timp destul de lung.

Astfel, în cadrul regimului derogator și privilegiat a intervenit Legea nr. 77/1994² privind asociațiile salariaților și membrilor conducerii societăților comerciale care se privatizează prin care se reglementa procesul de privatizare prin vânzarea acțiunilor către salariații și membrii conducerii acestor societăți comerciale organizați în *asociații*.

Potrivit art. 57, dispozițiile legii nu erau aplicabile societăților bancare și de asigurări.

În completare, Fondul Proprietății de Stat (FPS), Fondurile Proprietății Private (FPP) și Agenția Națională de Privatizare au elaborat Normele metodologice nr. 2/1994³ pentru aplicarea Legii nr.77/1994.

Totuși, pentru a se asigura aplicarea procedurilor de privatizare cu titlu oneros a fost adoptată, ulterior, o multitudine de acte normative, modificate și

¹ Publicată în Monitorul Oficial nr. 169 din 16 august 1991;

² Publicată în Monitorul Oficial nr. 209 din 11 august 1994;

³ Publicate în Monitorul Oficial nr. 21 din 31 ianuarie 1995;

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI
JUSTIȚIE

CABINET PROCUROR GENERAL

completate în cursul aplicării, pentru ca în final să fie adoptată Hotărârea Guvernului nr. 55/1998⁴, care a aprobat *Normele metodologice privind privatizarea de societăți comerciale și vânzarea de active, precum și Regulamentul de organizare și funcționare a FPS*.

Procedurile de privatizare au avut un dublu obiect⁵: au fost supuse vânzării, ca bunuri de sine stătătoare, mai întâi, *acțiunile*, iar apoi *activele societăților comerciale în discuție (inclusiv terenuri aferente)*, existând deosebiri de regim juridic între procedurile aferente.

În ceea ce privește *beneficiarii privatizării prin achiziții interne*, se reține că persoanele care puteau dobândi acțiuni în condițiile privilegiate ale achizițiilor interne au fost stabilite prin dispozițiile limitative ale art. 29-30 din Legea nr. 77/1994 și respectiv art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88 din 23 decembrie 1997 privind privatizarea societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44 din 20 februarie 1998⁶.

Astfel, legiuitorul a prevăzut că au această vocație *numai* persoanele fizice care se aflau în una dintre următoarele situații:

— salariații societății comerciale supusă privatizării, angajați cu contract individual de muncă, încheiat pe durată nedeterminată, ori angajați cu contract individual de muncă încheiat pe durată determinată, cu program de lucru normal sau de cel puțin o jumătate de normă;

— pensionari cu ultimul loc de muncă la societatea comercială supusă privatizării;

⁴ Publicată în Monitorul Oficial nr. 66 din 12 februarie 1998;

⁵ Octavian Căpățână, „*Mersul privatizării societăților comerciale cu capital de stat (coordonate juridice)*”, Revista de Drept comercial, nr. 7-8, 1998, p.16-13;

⁶ Publicată în Monitorul Oficial nr. 88 din 25 februarie 1998;

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI
JUSTIȚIE

CABINET PROCUROR GENERAL

— membrii consiliului de administrație.

Aceste persoane puteau să participe la privatizarea entității colective în cauză numai prin intermediul *asociației* pe care o constituiau în acest scop, iar nu individual. În acest sens, în temeiul dispozițiilor art.16 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 88/1997, pentru dobândirea dreptului de proprietate asupra acțiunilor, persoanele mai sus menționate *pot constitui asociații potrivit prevederilor Secțiunii a II-a.*

În același sens erau și dispozițiile art.1 din Legea nr. 77/1994.

§.2. *Asociația* alcătuită din categoriile de beneficiari sus menționați era, potrivit art. 16 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, *o persoană juridică de drept privat, fără scop lucrativ*, prin care persoanele care o constituiau dobândeau în procedura de privatizare și perfectau contractul de vânzare-cumpărare a acțiunilor emise de societățile comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale era acționar.

În cadrul aceleiași societăți comerciale supuse privatizării se puteau constitui fie mai multe *asociații* cu componență diversificată (unele fiind alcătuite din salariați și/sau pensionari, iar altele din manageri), fie o singură *asociație*, formată din oricare dintre categoriile de beneficiari menționați. Așa cum precizează art. 17 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, fiecare dintre beneficiarii potențiali ai achizițiilor interne nu puteau face parte decât dintr-o singură asociație.

§.3. Pentru a putea dobândi personalitate juridică, asociația trebuia să îndeplinească unele condiții preliminare, arătate de art. 57-58 din Normele

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI
JUSTIȚIE

CABINET PROCUROR GENERAL

metodologice privind privatizarea societăților comerciale și vânzarea de active, precum și a Regulamentului de organizare și funcționare a Fondului Proprietății de Stat aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 55/1998, modificată și completată⁷.

Potrivit art. 62 din Norme, abrogat în prezent⁸, *Asociația* negocia cu Fondul Proprietății de Stat contractul de vânzare-cumpărare de acțiuni, după încheierea procedurii de negociere directă sau în urma adjudecării licitației, stabilindu-se de

⁷ Normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 55/1998 au fost publicate în Monitorul Oficial nr. 66 din 12 februarie 1998.

Art. 57 din acestea au următorul conținut:

„Pentru a putea dobândi personalitate juridică, asociația trebuie să fie constituită din cel puțin 20 de persoane, dintre cele prevăzute la art. 16 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, și să aleagă, dintre ele, un comitet de inițiativă format din 3-7 membri. Comitetul de inițiativă asigură elaborarea proiectului de statut al asociației și îndeplinirea formalităților necesare pentru constituirea asociației”.

ART. 58 din Norme:

„(1) Asociația se constituie după următoarea procedură:

a) comitetul de inițiativă solicită, prin afișare la sediul societății comerciale, cererile de admitere în asociație de la persoanele prevăzute la art. 16 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997. Dacă cel puțin 30% din numărul total al persoanelor prevăzute la art. 16 alin. (1) din ordonanța sus-menționată au depus cerere de admitere în asociație, comitetul de inițiativă convoacă adunarea generală constitutivă;

b) adunarea generală constitutivă poate decide constituirea asociației și, în acest caz, adoptă statutul și alege primul consiliu de administrație al asociației. La data alegerii primului consiliu de administrație al asociației, comitetul de inițiativă se dizolvă.

(2) Constituirea asociației este supusă autorizării de către instanța judecătorească în a cărei rază teritorială își are sediul societatea comercială care se privatizează.

(3) Cererea de înregistrare trebuie să fie însoțită de:

a) copia legalizată de pe procesul-verbal al adunării constitutive și de pe statutul asociației;

b) dovada existenței patrimoniului inițial al asociației și a sediului acesteia.

(4) Asociația va avea sediul într-un spațiu pus la dispoziție de societatea comercială care se privatizează”.

⁸ Prin art. 2 alin. 2 din Hotărârea nr. 450 din 10 iunie 1999 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, cu modificările și completările ulterioare s-a prevăzut că *”Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 55/1998 pentru aprobarea Normelor metodologice privind privatizarea societăților comerciale și vânzarea de active, precum și a Regulamentului de organizare și funcționare a Fondului Proprietății de Stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 66 din 12 februarie 1998, astfel cum a fost modificată și completată prin Hotărârea Guvernului nr. 361/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 3 iulie 1998, cu excepția art. 56 - 60, a anexei nr. 1.1.A și a anexei nr. 2.”* La rândul său, această Hotărâre de Guvern nr. 450/1999 a fost abrogată prin art. 2 din Hotărârea nr. 577 din 13 iunie 2002 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, cu modificările și completările ulterioare, și a Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, potrivit căruia: *”Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 450/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 295 din 24 iunie 1999, cu modificările și completările ulterioare.”*

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI
JUSTIȚIE

CABINET PROCUROR GENERAL

comun acord: a) obiectul contractului de vânzare-cumpărare; b) termenul; c) prețul de cumpărare, modalitatea de plată, avansul inițial și eșalonarea ratelor, după caz.

Contractul de vânzare-cumpărare de acțiuni prevăzut la alin. (1) se semna, pentru asociație, de către reprezentantul legal al acesteia, într-un termen cuprins între 5 și 15 zile lucrătoare, calculat de la data finalizării negocierii directe sau a adjudecării licitației.

Așadar, obiectul de activitate al acestui tip de *asociații* îl constituia, *achiziționarea unui pachet de acțiuni emise de societățile comerciale* în cadrul căreia s-au constituit.

În acest scop, în esență, *asociația* îndeplinea următoarele atribuții principale: primea contribuțiile în numerar depuse de membrii ei, în vederea cumpărării de acțiuni; contracta, în măsura necesității, credite la bănci pentru a putea plăti prețul corespunzător; negocia și încheia cu Fondul Proprietății de Stat contractul de vânzare-cumpărare de acțiuni; deținea acțiunile până la achitarea integrală a valorii lor și le distribuia apoi membrilor asociației numai după plata integrală a prețului.

Potrivit art. 21 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, acțiunile dobândite de *asociații* se înscriau în registrul acționarilor societății comerciale. *Asociația* figura, ca acționar, în acest registru, având drept de vot în adunarea generală a acționarilor, în funcție de natura acțiunilor achiziționate: comune sau preferențiale. Acțiunile dobândite erau transmise membrilor societății numai după plata integrală a prețului.

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI
JUSTIȚIE

CABINET PROCUROR GENERAL

§.4. În art. 18 din Ordonanță de urgență a Guvernului nr. 88/1997 s-a prevăzut că: *"Procedura de constituire și de lichidare a unei asociații, structura acesteia, drepturile și obligațiile membrilor săi sunt cele prevăzute în Legea nr. 21/1924"*⁹.

Prin intrarea în vigoare a Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații¹⁰ au fost abrogate dispozițiile Legii nr. 21/1924.

În doctrină¹¹, s-a spus că deși aplicabilitatea Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 este mai restrânsă decât a legii precedente, ea constituie dreptul comun în raport cu persoanele juridice reglementate prin alte acte normative speciale, cum ar fi de exemplu și *asociațiile salariaților constituite pentru achiziționarea de acțiuni*.

Totuși, se observă că derogările de la acest regim de drept comun, care particularizează *asociațiile de cumpărători*, sunt destul de însemnate, sau altfel spus, deși regimul juridic al asociației de tip PAS (Programul Acționarilor Salariați) este comun cu al *asociațiilor non-profit*, există unele deosebiri nete.

Aceste deosebiri se evidențiază chiar pornind de la *scopul* înființării acestor asociații care, după cum se poate observa, este unul diferit.

⁹ Potrivit art. 53 din Legea nr. 21/1924:

"Asociația își pierde personalitatea juridică în următoarele cazuri:

I. Prin decizia asociației, atunci când adunarea generală, potrivit art. 39, va fi hotărât dizolvarea;

II. De plin drept: a. Când a expirat termenul pentru care asociația a fost constituită sau când scopul social a fost realizat; b. Când scopul asociației nu mai poate fi realizat; c. Când asociația din cauză de insolvabilitate, nu-și poate continua activitatea sa, fiind nevoită să lichideze; d. Când organele de direcție și administrație nu mai pot fi constituite în conformitate cu statutele; e. Când numărul asociaților va fi scăzut sub limita fixată de statute sau limita fixată de lege;

III. Prin judecată: a. Când scopul sau acțiunea asociației a devenit ilicit, contrar bunelor moravuri sau ordinii publice; b. Când scopul se urmărește prin mijloace ilicite, contrar bunelor moravuri și ordinii publice; c. Când asociația, fără de a fi autorizată după cum se arată în art. 39, relativ la transformarea scopului, urmărește un alt scop decât acel pentru care s-a constituit și pe care l-a declarat; d. Când deciziile adunării generale sunt luate cu violarea dispozițiilor statutare, actelor constitutive sau legii.

IV. Prin decizia puterii executive în cazurile art. 25 și 26."

¹⁰ Publicată în Monitorul Oficial al României, partea I, nr. 39 din 31 ianuarie 2000

¹¹ Raluca Dimitriu, „Discuții în legătură cu Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații”, Revista Dreptul nr. 5/2000, p. 4

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI
JUSTIȚIE

CABINET PROCUROR GENERAL

Astfel, dacă potrivit art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 se pot constitui *asociații* ori *fundatii* de către persoanele fizice și persoanele juridice care urmăresc desfășurarea unor activități de interes general sau în interesul unor colectivități ori, după caz, în interesul lor personal nepatrimonial, în cazul *asociației de tip PAS* chiar dacă aceasta este definită ca fiind o *persoană juridică fără scop lucrativ*, scopul său constă în reprezentarea celor înscriși în asociație, în vederea cumpărării acțiunilor.

Totodată, se constată că, dacă definitoriu pentru *asociațiile non-profit* este faptul că, indiferent de veniturile obținute și de sursa lor, ele nu se vor împărți sub formă de dividende între membri, interzicându-se restituirea către asociați, a aportului lor inițial și a oricăror prime economice recunoscute, în cazul *asociațiilor de tip PAS*, asociații dobândesc contra unei sume de bani acțiuni, care le conferă dreptul de a participa la luarea deciziilor, în acest sens fiind dispozițiile art. 21 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, mai sus menționate.

§.5. Se constată că există deosebiri și sub aspectul *dizolvării* acestor asociații.

Astfel, conform dispozițiilor art. 39 din Legea nr. 77/1994 privind asociațiile salariaților și membrilor conducerii societăților comerciale care se privatizau, asociația se dizolva în următoarele cazuri:

a) *când scopul pentru care a fost constituită a fost realizat prin plata tuturor datoriilor și distribuirea tuturor acțiunilor către membrii asociației.*

În acest caz, la propunerea consiliului de administrație, adunarea generală putea hotărî dizolvarea asociației;

b) *când numărul membrilor săi devenea mai mic de 1/4 din numărul membrilor de la data constituirii.*

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI
JUSTIȚIE

CABINET PROCUROR GENERAL

În acest caz, adunarea generală putea hotărî dizolvarea asociației numai după ce a stabilit, cu Fondul Proprietății de Stat și cu ceilalți creditori, modalitățile de stingere a datoriilor față de aceștia.

Potrivit dispozițiilor art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, asociația se dizolvă în următoarele cazuri:

a) când scopul pentru care a fost constituită a fost realizat, toate datoriile contractate au fost plătite, iar acțiunile au fost distribuite membrilor asociației;

b) când numărul membrilor săi scade sub 20. În acest caz, adunarea generală a asociației va putea hotărî dizolvarea asociației numai după ce a stabilit, împreună cu Fondul Proprietății de Stat și cu ceilalți creditori, modalitățile de stingere a datoriilor, după caz.

Aceste dispoziții din actele normative speciale își găseau corespondent, în epoca emiterii lor, în art. 53 pct.II lit.a) și e) din Legea nr. 21/1924, iar în prezent, corespund cazurilor de dizolvare de drept a asociațiilor, consacrate de art. 55 alin.(1) lit. b) și d) din legea-cadru, generală, reprezentată de Ordonanța de Guvern nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, conform cărora: „Asociația se dizolvă de drept prin:

....

b) realizarea sau, după caz, imposibilitatea realizării scopului pentru care a fost constituită, dacă în termen de 3 luni de la constatarea unui astfel de fapt nu se produce schimbarea acestui scop;

....

d) reducerea numărului de asociați sub limita fixată de lege, dacă acesta nu a fost complinit timp de 3 luni”.

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI
JUSTIȚIE

CABINET PROCUROR GENERAL

La rândul lor, cazurile de dizolvare reglementate de Ordonanța de Guvern nr. 26/2000 reprezintă particularizarea în materia asociațiilor și fundațiilor a cazurilor generale de dizolvare a persoanelor juridice de drept privat reglementate la nivel primar prin dispozițiile art. 245 din Codul civil, conform căroră, „*Persoanele juridice de drept privat se dizolvă:*

- a) *dacă termenul pentru care au fost constituite s-a împlinit;*
- b) *dacă scopul a fost realizat ori nu mai poate fi îndeplinit;*
- c) *dacă scopul pe care îl urmăresc sau mijloacele întrebuințate pentru realizarea acestuia au devenit contrare legii sau ordinii publice ori dacă ele urmăresc un alt scop decât cel declarat;*
- d) *prin hotărârea organelor competente ale acestora;*
- e) *prin orice alt mod prevăzut de lege, actul de constituire sau statut”.*

§.6. Pe de altă parte, art. 54 din legea-cadru în materie de asociații și fundații (Ordonanța de Guvern nr. 26/2000) prevede că asociațiile și fundațiile se dizolvă:

- a) *de drept;*
- b) *prin hotărârea judecătoreiei sau a tribunalului, după caz;*
- c) *prin hotărârea adunării generale.*

Fiecare dintre cele trei forme de dizolvare a asociației este reglementată distinct în dispozițiile art. 55 (dizolvarea de drept), art. 56 (dizolvarea judiciară) și art. 57 (dizolvarea voluntară)¹².

¹² Asociația se poate dizolva și prin hotărârea adunării generale. În termen de 15 zile de la data ședinței de dizolvare, hotărârea adunării generale se depune la judecătoria în a cărei circumscripție își are sediul, pentru a fi înscrisă în Registrul asociațiilor și fundațiilor, potrivit art. 57 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000.

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI
JUSTIȚIE

CABINET PROCUROR GENERAL

Dintre acestea, doar dizolvarea judiciară presupune o procedură contencioasă, spre deosebire de dizolvarea de drept și cea voluntară prevăzută de art. 57 din Ordonanța de Guvern nr. 26/2000, în cazul căreia instanța exercită un control de legalitate, în sensul de tutelă judecătorească asupra cererii de dizolvare a asociației, fără a fi necesară stabilirea unui drept potrivit față de o altă persoană, întrucât nu există contrarietate de interese.

§.7. Analizând comparativ cazurile de dizolvare din legile speciale – Legea nr. 77/1994, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 – și cazurile de dizolvare din legea generală - Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 – se poate observa cu ușurință că cele dintâi conțin dispoziții derogatorii de la dreptul comun doar în ceea ce privește cazurile de dizolvare de drept a asociației, în considerarea specificului asociațiilor de tip P.A.S (Programul Acțiunilor Salariaților) subsumat principiului specializării capacității lor de folosință.

Astfel, dacă în mod normal o asociație obișnuită poate fi dizolvată de drept atunci când și-a realizat scopul pentru care a fost constituită [art. 55 alin.(1) lit.b) teza I din Ordonanța de Guvern nr. 26/2000], în cazul asociațiilor de tip P.A.S., chiar dacă scopul constând în dobândirea de acțiuni emise de societățile comerciale a fost atins, dizolvarea de drept nu va interveni decât în urma constatării „că toate datoriile au fost plătite, iar acțiunile au fost distribuite membrilor asociației”, așa cum prevăd dispozițiile art. 23 lit.a) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 88/1997. Cu alte cuvinte, dacă, urmare a încheierii contractului de vânzare-

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI
JUSTIȚIE

CABINET PROCUROR GENERAL

cumpărare de acțiuni cu Fondul Proprietății de Stat¹³, asociația P.A.S a plătit către acesta prețul acțiunilor achiziționate, iar acestea au fost distribuite membrilor asociației.

În mod similar, pentru cazul prevăzut de art. 23 lit.b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, atunci când numărul membrilor asociației P.A.S. a scăzut sub 20, dizolvarea de drept a asociației nu va interveni automat, ca în dreptul comun, ci doar după ce adunarea generală a asociației a stabilit împreună cu FPS (actualul A.A.A.S) și cu ceilalți creditori, modalitățile de stingere a datoriilor, după caz.

În ambele ipoteze, însă, situația premisă o constituie starea de solvabilitate a asociației, întrucât datoriile au fost plătite, în primul caz, sau urmează a fi plătite conform unui plan adoptat împreună cu autoritatea publică implicată în privatizare, în al doilea caz.

§.8. În schimb, pentru situațiile de **insolvabilitate** a asociației de tip P.A.S, legea specială nu conține niciun fel de dispoziții derogatorii de la dreptul comun astfel încât, în lipsa unor dispoziții contrare și în aplicarea dispozițiilor art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 conform cărora „*procedura de constituire și de lichidare a unei asociații [...] este cea prevăzută în Ordonanța de Guvern*

¹³ Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 296/2000 publicată în Monitorul Oficial nr. 707/30.12.2000, s-a înființat Autoritatea pentru Privatizare și Administrația Participațiilor Statului prin reorganizarea Fondului Proprietății de Stat care s-a desființat.

Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2004 publicată în Monitorul Oficial nr. 359/23.04.2004, s-a înființat Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului – AVAS - prin reorganizarea Autorității pentru Valorificarea Activelor Bancare și prin comasarea prin absorbție a Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului.

Prin Legea nr. 192/2013, publicată în Monitorul Oficial nr. 403 din 4 iulie 2013 a fost modificată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2004, iar A.V.A.S a fost reorganizată ca Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului (A.A.A.S).

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI
JUSTIȚIE

CABINET PROCUROR GENERAL

nr. 26/2000", reglementarea acestor situații va fi supusă prevederilor corespunzătoare conținute de art. 56 alin. (1) lit.d) din Ordonanța de Guvern nr. 26/2000 care normează dizolvarea judiciară.¹⁴

Cazurile de dizolvare prevăzute la art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 (fost art. 39 din Legea nr. 77/1994) constituie, prin urmare, motive de dizolvare de drept ale asociațiilor constituite potrivit acestei ordonanțe, care, în esență, nu sunt diferite de cazurile de dizolvare de drept din legea generală (Ordonanța Guvernului nr. 26/2000), ci doar primesc, în legea specială, o reglementare mai dezvoltată, adaptată scopului asociațiilor înființate în baza reglementării speciale.

De aceea, raportul de la general, la special, se analizează doar în privința cauzelor de dizolvare de drept, legiuitorul, în mod justificat, optând pentru anumite condiționări, atunci când asociația se dizolvă întrucât scopul a fost realizat ori numărul membrilor acesteia a scăzut sub un prag prestabilit, dat fiind că asociația sau membrii acesteia (atunci când prețul acțiunilor s-a plătit) au calitatea de acționari la o societate comercială privatizată în condițiile reglementării speciale.

În cadrul acestui raport, lege generală – lege specială nu sunt vizate situațiile reglementate de art. 56 alin. (1) lit.d) din Ordonanța de Guvern nr. 26/2000 care vizează dizolvarea judiciară a asociației atunci când aceasta a devenit insolubilă, astfel încât acestea nu pot fi puse în ecuație. Pentru stabilirea priorității aplicării

¹⁴ Potrivit art. 56 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000:

„(1) Asociația se dizolvă, prin hotărâre judecătorească, la cererea oricărei persoane interesate:

.....
d) când asociația a devenit insolubilă”;

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI
JUSTIȚIE

CABINET PROCUROR GENERAL

legii speciale în raport de legea generală este de la sine înțeles că trebuie pornit de la situații similare, or, dizolvarea de drept nu este similară dizolvării judiciare.

Se observă că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 nu reglementează distinct și derogator cazurile de dizolvare judiciară a asociației, astfel încât, sub aspectele nereglementate expres de legea specială, aceasta se completează cu legea generală, în virtutea principiului *generalia specialibus non derogant*.

A spune că dizolvarea unei asociații de tip P.A.S. nu se poate dispune decât pentru cele două cazuri prevăzute de art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 înseamnă a accepta ideea că pe parcursul existenței unei astfel de asociații pot interveni strict, doar două incidente, și anume, realizarea scopului pentru care asociația a fost constituită, respectiv, scăderea numărului de membri sub limita legală, cu achitarea datoriilor, în primul caz sau cu înțelegerea amiabilă cu privire la stingerea datoriilor, în al doilea caz.

Or, acest lucru este, în mod evident, absurd, practic demonstrând existența a numeroase situații, în care insolvabilitatea asociației constituie o ipoteză de dizolvare des întâlnită.

În situația în care creditorii ai asociației de tip P.A.S sunt A.V.A.S.(actualul A.A.A.S) sau diverși împrumutători care au acordat credite asociației pentru cumpărarea pachetului de acțiuni, aceștia nu se pot folosi de procedura prevăzută de dispozițiile art. 265 alin.(1)-(4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală¹⁵ pentru recuperarea datoriilor, întrucât nu sunt organe fiscale,

¹⁵ Art. 265 din Codul de procedură fiscală - Conduita organului fiscal în cazul insolvabilității și al deschiderii procedurii insolvenței potrivit Legii nr. 85/2014

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI
JUSTIȚIE

CABINET PROCUROR GENERAL

iar creanțele acestora nu rezultă din obligații fiscale și nici de procedura prevăzută de Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, întrucât asociația debitoare nu are calitatea cerută de lege.¹⁶

În aceste condiții, plata acestor creditori nu se poate face decât prin lichidarea asociației a cărei procedură este prevăzută de Ordonanța de Guvern nr. 26/2000, așa cum dispun și prevederile art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997.

Dar, conform dispozițiilor art. 61 din Ordonanța de Guvern nr. 26/2000, în cazurile de dizolvare prevăzute de art. 55 și 56, lichidatorii vor fi numiți prin însăși hotărârea judecătorească (de dizolvare sau de constatare a dizolvării de drept – n.n).

Așadar, pentru a obține lichidarea și deci recuperarea datoriilor, creditorii trebuie să obțină mai întâi dizolvarea asociației, singurul temei juridic care poate fi

„(1) În sensul prezentului cod este insolubil debitorul ale cărui venituri și/sau bunuri urmăribile au o valoare mai mică decât obligațiile fiscale de plată sau care nu are venituri ori bunuri urmăribile. În acest sens, organul fiscal comunică debitorului procesul-verbal de insolabilitate.

(1[^]1) Se consideră debitori care nu au venituri sau bunuri urmăribile și următoarele categorii:

a) debitorii ce dețin în proprietate bunuri a căror valorificare acoperă cel mult cheltuielile estimate de executare silită;

b) debitorii care dețin în proprietate bunuri a căror valoare se încadrează în limita pragului prevăzut la art. 238 alin. (7) lit. b).

(2) Pentru obligațiile fiscale ale debitorilor declarați în stare de insolabilitate care nu au venituri sau bunuri urmăribile, conducătorul organului de executare silită dispune scoaterea creanței din evidența curentă și trecerea ei într-o evidență separată pe baza procesului-verbal de insolabilitate.

(3) În cazul debitorilor prevăzuți la alin. (2) executarea silită se întrerupe. Organul fiscal are obligația ca cel puțin o dată pe an să efectueze o investigație asupra stării acestor contribuabili, care nu constituie acte de executare silită.

(4) În cazurile în care se constată că debitorii au dobândit venituri sau bunuri urmăribile, organele de executare silită iau măsurile necesare de trecere din evidența separată în evidența curentă și de executare silită”.

¹⁶ Conform art. 3 din Legea nr. 85/2004 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență:

„(1) Procedurile prevăzute de prezenta lege se aplică profesioniștilor, astfel cum sunt definiți la art. 3 alin. (2) din Codul civil, cu excepția celor care exercită profesii liberale, precum și a celor cu privire la care se prevăd dispoziții speciale în ceea ce privește regimul insolvenței lor.

(2) Procedura prevăzută de prezenta lege se aplică și regiilor autonome.

(3) Procedura prevăzută de prezenta lege nu este aplicabilă unităților și instituțiilor de învățământ preuniversitar, universitar și entităților prevăzute la art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare”.

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI
JUSTIȚIE
CABINET PROCUROR GENERAL

folosit, fiind cel prevăzut de articolul 56 alin. (1) lit.d) (asociația a devenit insolubilă) din Ordonanța de Guvern nr. 26/2000.

Prin respingerea cererii creditorului de dizolvare a asociației de tip P.A.S. cu motivarea că insolvabilitatea nu este prevăzută de dispozițiile art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 ca și motiv de dizolvare, se încalcă dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, prin aceea că se împiedică practic, accesul creditorului la instanță, precum și dreptul de creanță al acestuia.

§.9. La aceeași concluzie se ajunge și în urma examinării comparative a altor legi speciale.

Astfel, nici în alte acte normative care reglementează funcționarea unor anumite categorii de asociații nu există dispoziții cu privire la dizolvarea acestora, dar acest lucru nu înseamnă că nu pot fi identificate alte mijloace legale care să permită dispunerea unei astfel de măsuri, atunci când aceasta se impune.

Un astfel de exemplu îl reprezintă asociațiile de proprietari înființate în temeiul Legii nr. 230/2007, pentru care legiuitorul nu a prevăzut și modalitatea de dizolvare a acestora, astfel încât devin aplicabile dispozițiile corespunzătoare cuprinse în art. 54-57 din Ordonanța de Guvern nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații.¹⁷

§.10. În sfârșit, art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 nu poate fi interpretat în sensul că doar procedura de constituire și cea de lichidare a

¹⁷ În acest sens a decis Judecătoria Sectorului 5 București – Secția a II-a Civilă prin sentința nr. 1058/7.02.2018 disponibilă pe www.rolii.ro.

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI
JUSTIȚIE
CABINET PROCUROR GENERAL

unei asociații de tip P.A.S se desfășoară în conformitate cu prevederile Ordonanței de Guvern nr. 26/2000, nu și cea privind dizolvarea, întrucât ar fi ilogic ca operațiunea de înființare a unei persoane juridice să fie prevăzută într-o lege, iar operațiunea inversă, de dizolvare, să fie prevăzută în altă lege, nesocotindu-se în acest fel principiul simetriei juridice.

Modalitatea de redactare a textului nu dovedește decât preocuparea pentru conciziune a legiuitorului, acesta alegând să marcheze doar momentul de debut și cel de final din existența persoanei juridice, prin referirea la constituire, respectiv lichidare, fără a mai cuprinde în enumerare și etapa intermediară a dizolvării, aceasta rezultând implicit, deoarece nu este decât reversul constituirii și respectiv, condiția *sine qua non* a lichidării.

§.11. Într-o manieră similară a raționat instanța supremă în jurisprudența de unificare.

Astfel, răspunzând argumentului de text, conform căruia art. 133 alin.(1) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului stabilește în competența tribunalului de la domiciliul copilului doar cauzele privind stabilirea măsurilor de protecție specială, instanța supremă¹⁸ a statuat că *sintagma „stabilirea unei măsuri de protecție specială” nu poate fi interpretată restrictiv, circumscrisă doar situațiilor în care măsura este luată, ci oricăror situații, care pun în discuție menținerea, revocarea, încetarea sau înlocuirea acestor măsuri, cu alte cuvinte, monitorizarea aplicării măsurilor de protecție specială.*

¹⁸ ÎCCJ – Completul competent să judece recurs în interesul legii – decizia nr. 28/2017 publicată în Monitorul Oficial nr. 128/9.02.2018, considerentele 48-50.

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI
JUSTIȚIE
CABINET PROCUROR GENERAL

Adaptând această aserțiune prezentei probleme de drept, putem spune că, așa cum prin „stabilirea” unei măsuri de protecție specială nu se înțelege doar „luarea” unei astfel de măsuri, termenul generic de „stabilire” acoperind oricare altă situație constând în încetarea, revocarea sau înlocuirea acesteia, tot așa, sintagma „constituirea și lichidarea” asociației conținută de art. 18 din Ordonanța de Guvern nr. 88/1997 trebuie înțeleasă ca referindu-se la toate „avatarurile” prin care trece o astfel de persoană juridică de-a lungul existenței sale, inclusiv, dizolvarea care precede lichidării.

*

În concluzie, apreciez că, în interpretarea art. 55 alin.(1) lit.b) și d) și art. 56 alin.(1) lit.d) din Ordonanța de Guvern nr. 26/2000 privind asociațiile și fundațiile, prin raportare la dispozițiile art. 18 și 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, asociațiile de tip P.A.S pot fi dizolvate pe cale judecătorească pentru insolvabilitate în temeiul dispozițiilor art. 56 alin. (1) lit.d) din Ordonanța de Guvern nr. 26/2000.

Pentru aceste motive, în temeiul dispozițiilor art. 517 din Codul de procedură civilă, solicit admiterea recursului în interesului legii și pronunțarea unei decizii prin care să se asigure interpretarea și aplicarea unitară a legii.

*U
Mizil 20.05.18*

În temeiul dispozițiilor art. 515 Cod procedură civilă, se anexează prezentului recurs în interesul legii, pentru exemplificare, copiile hotărârilor judecătorești menționate în conținutul acestuia:

Anexa I

1. Sentința civilă nr. 5088 din 19 mai 2008 pronunțată de Judecătoria Brașov în dosarul nr. 807/197/2008, definitivă prin neapelare;
2. Sentința nr. 1 din 25 martie 2008 pronunțată de Judecătoria Mizil în dosarul nr. 1929/257/2007, irevocabilă;
3. Sentința civilă nr. 2612 din 18 iunie 2009 pronunțată de Judecătoria Zalău în dosarul nr. 2207/337/2009, definitivă prin neapelare;
4. Sentința civilă nr. 59/C din 1 septembrie 2008 pronunțată de Judecătoria Vaslui în dosarul nr. 3401/333/2008, definitivă prin decizia civilă nr. 396/R din 4 martie 2009 pronunțată de Tribunalul Vaslui, Secția civilă;
5. Sentința civilă nr. 2/C din 9 ianuarie 2008 pronunțată de Judecătoria Bârlad în dosarul nr. 4158/189/2008, definitivă prin decizia civilă nr. 675/R din 28 aprilie 2009 pronunțată de Tribunalul Vaslui, Secția civilă;
6. Sentința civilă nr. 3335 din 27 noiembrie 2008 pronunțată de Judecătoria Slobozia în dosarul nr. 3406/312/2008, definitivă prin neapelare;
7. Sentința civilă nr. 364 din 7 februarie 2008 pronunțată de Judecătoria Slobozia în dosarul nr. 4/312/2008, definitivă prin neapelare;

Anexa II

1. Încheierea civilă nr. 9870 din 7 septembrie 2016 pronunțată de Judecătoria Timișoara în dosarul nr. 15984/325/2016, definitivă prin decizia civilă nr. 66 din 18 ianuarie 2017 pronunțată de Tribunalul Timiș, Secția I Civilă;
2. Sentința civilă nr. 886 din 9 noiembrie 2016 pronunțată de Judecătoria Strehăia în dosarul nr. 1394/313/2016, definitivă prin decizia civilă nr. 316/A din 4 aprilie 2017 pronunțată de Tribunalul Mehedinți, Secția I Civilă;

*Tehnoredactat C.Gliga /12.06.2018
Modif.20.06.2018-Costea G*